

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਇਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਉਸਤਾਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਤਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਖੂਬ ਕਰੋਗੇ। ਮਾਇਆਜੀਤ ਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ, ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਲਵ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਿਆਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁੰਨ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਗੰਗਾ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਧੋਏ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਮਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਪ ਧੂਲਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਾਪ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰੁਸਤਮ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਰੁਸਤਮ ਹੋਕੇ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਕੱਚੇ ਨਾਲ ਕੀ ਲੜੇਗੀ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਮਾਇਆਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਜੀਤੇ ਜਗਤ ਜੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਮਰਥ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਉਸਤਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਆਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਖੂਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਜੱਦ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਸੀ ਫਿਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਸੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਇੰਪ੍ਰੋਵਮੈਂਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਬੱਚੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਲਿੱਖਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਵਗਵਾਸੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸੀ ਖੰਡ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਪਤਾ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਗਾਡ - ਗਾਡੇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਬੂਲਵਤਨ ਸਭ ਯਾਦ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ - ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਮੂਵੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੂਵੀ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੀ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ, ਮੂਵੀ, ਟਾਕੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇਹੀ ਓਨਾ ਲੱਗਾ ਰਹੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦਿਉ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸੰਭਾਲੇ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ ਹੋਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਵੱਲ ਰਹੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਡਾਓ, ਪਿਲਾਓ, ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਓ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਵੱਲ ਲੱਗੀ ਰਹੇ। ਉਸ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਸੂਕ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਪਾਰੂ ਵੀ ਹੁਣ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਚੱਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਭਾਸਦੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੱਦ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਐਵਰ ਹੈਲਦੀ ਬਣੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਣੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਏ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਇੱਕ ਟਿਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਟਿਕ ਦਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਣਜਾਣੇ ਕਾਰਣ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਸੀ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਗੁਆਇਆ ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨਮਨਾਭਵ। ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਾਪਿਸ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਵਰ, ਵਧੂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਈਡਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਸੁਰਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੀਤਾਵਾਂ ਹੋ ਇੱਕ ਰਾਮ ਦੀ। ਰਾਮ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੈਲ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਰਾਵਨਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਇਹ ਰਾਵਨਰਾਜ ਹੈ, ਪਰ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਾਇਮਿੰਟਸ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ - ਇਹ ਲਿੱਖ ਦੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੀ ਨਾਮ ਹਨ।

ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੋਨਾ ਵੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਹਠਯੋਗੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹਾਂ ਰਾਜਯੋਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਸੀ, ਫਿਰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਫਿਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਧਰਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗੀ? ਬੋਲੋ, ਇੰਨੇ ਸਭ ਸੰਨਿਆਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕੋਈ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕੀ? ਅਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇੰਨੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ, ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਅਨਾਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਫਿਰ ਕੀ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਸਮੁੱਖ ਹਾਜ਼ਿਰ - ਨਾਜ਼ਿਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਜ਼ਿਰ - ਨਾਜ਼ਿਰ ਹਨ।

ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਛੇ ਹੋਰ ਖੰਡ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਖੰਡ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਖੰਡ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰੱਬ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਰੱਬ ਕੌਣ ਅਤੇ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾ ਕੋਈ ਪੁਰਨਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਮੇਸ਼ ਬਿਲਵਰਡ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਉਹ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਪ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਾਜ ਦੇਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਰਾਜ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ,

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਘੱਟ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਇਸ ਨੇ ਘੱਟ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਕਰਨਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਯਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਾਉਣਾ। ਘੱਟ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਯੋਗ ਲੱਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਠਹਰੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਕਦੀ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਨੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਪਹਿਲਵਾਨ ਵੇਖ ਹਾਰਟ ਫੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਸਰੀਰ ਮਿੱਟੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਫਿਰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰੋਣਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਕੀ। ਉਹ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਫਿਰ ਮਿਲੇਗੀ ਕੀ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਸਰੀਰ ਲੀਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਬਾਬਾ ਭੋਲਾ ਵਪਾਰੀ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਦੇ ਚਾਵਲ ਦੇ ਬਦਲੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੈਕੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਅਨਾੜੀ ਵਪਾਰੀ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ਼ ਭਰ ਕੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਦਾ ਲੈਣਗੇ ਥੋੜੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਚਾਵਲ ਦੇ ਬਦਲੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਨ ਭੋਲਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬਣ ਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਹੈ ਤਦ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੋ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਓ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਰਜਾਈ ਲੈਣ। ਸੋ ਵੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਅੱਛਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਹੋਏ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦੇਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਵ ਮਿਟਾਕੇ ਪੂਰਾ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੀ ਤਰਫ ਲੱਗੀ ਰਹੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਜ਼ਾਰ ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹੀ ਭਵ:
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਾਰ ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਭੁਜਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਵੈਸੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਭੁਜਾ ਰੂਪੀ ਬੱਚੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਿਜੇਗ ਹੈ। ਜੱਦ ਤਕ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਤੱਦ ਤਕ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਵੀ ਜੁਦਾਈ ਦਾ ਪਰਦਾ ਪਾ ਵਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਓ, ਗੁਣਗਾਨ ਕਰੋ ਪਰ ਘਾਇਲ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਹੀ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।
